

Beantwoording vragen

19R.00275

Datum : 8 april 2019

Portefeuillehouder : Wethouder Becht, Wethouder Noorthoek en Wethouder De Weger

Contactpersoon: S. van de Gein en H. Witteveen

Fractie(s) : CDA, VVD, Progressief Woerden, Lijst van der Does, Sterk Woerden, ChristenUnie, D66 en Inwonersbelangen

Onderwerp: Beantwoording vragen over de maatschappelijke agenda Sociaal Domein

Beantwoording van de vragen:

VVD

Vraag: Concept is voorgelegd aan meedenkgroep. In hoeverre waren dit gebruikers van het sociaal domein ipv maatschappelijke organisaties? Wat is de mening van de gebruiker over wat er nu voor ligt?

Antwoord

De meedenkgroep bestaat uit inwoners die op persoonlijke titel hebben meegedacht. Dit zijn inwoners met een breed netwerk die tevens veel contact hebben met groepen inwoners/gebruikers (o.a. vanuit UW ouderplatform). Daarnaast is de participatieraad betrokken. De participatieraad behartigt de belangen van de gebruikers van het sociaal domein. Tot slot zijn de kaders gebaseerd op de feiten en cijfers in de Staat van Woerden en die bestaat grotendeels uit (evaluatie) onderzoeken die gedaan zijn onder gebruikers. Zoals cliëntervaringsonderzoeken en storytelling.

Vraag: Gebiedsgericht werken: alleen de ambtenaren? Of ook de maatschappelijke organisaties? Is dit voor elke organisatie haalbaar binnen huidige capaciteit/ kostprijs? Of is de verwachting dat de kosten hiervoor stijgen en zo ja is dit ingecalculeerd?

Antwoord

Het is inderdaad de bedoeling dat de medewerkers van de gemeente/Woerden Wijzer minder gaan werken vanuit het stadhuis en meer gaan aansluiten bij de lokale netwerken in de wijken en dorpen. Hiervoor is geen extra capaciteit nodig (bovenop de capaciteit die extra wordt ingezet voor de uitvoering van het casemanagement), het is een andere manier van werken die past binnen de bestaande capaciteit. Van maatschappelijke organisaties verwachten wij dat zij aansluiten op de vraag van onze inwoners. Dat betekent niet dat zij in elke wijk of dorp een ander aanbod moeten creëren of fysiek aanwezig moeten zijn. Wel dat zij aansluiten daar zijn waar de vraag is. Veel maatschappelijke organisaties, zoals jongerenorganisatie Buurtwerk of Hart voor Woerden werken al op deze manier. Wij verwachten dan ook niet dat dit extra capaciteit zal kosten, sterker: door uit te gaan van de vraag van onze inwoners en de maatschappelijke opgaven en hierover afspraken te maken met onze maatschappelijke organisaties verwachten wij dat dit helpt meer focus aan te brengen.

Vraag: Uitgangspunten begeleiding dichtbij: zittend personeel blijft in dienst van de gemeente Woerden. Waarom is hiervoor gekozen? Wat zijn hiervan de voordelen ten opzichte van een aparte onafhankelijke organisatie?

Antwoord

Wij hebben de voor- en nadelen van positionering van Woerden Wijzer binnen of buiten de gemeente tegen

elkaar afgewogen. Er is daarbij ook gekeken naar gemeenten die de toegang intern of juist extern hebben belegd (resp. gemeente Nieuwegein en gemeente Veenendaal). Hieruit is gebleken dat het buiten de gemeente plaatsen van Woerden Wijzer niet efficiënter is, zie ook het CBS onderzoek dat hierover is verschenen. Daarnaast gebeurt er op dit moment al veel in het Sociaal Domein in Woerden: voor de werkprocessen, organisatie en het inhoudelijke beleid wordt een grote koerswijziging in gang gezet. We willen aan deze majeure verandering op dit moment geen extra proces toevoegen door personeel buiten de gemeente te plaatsen dit zou op dit moment voor teveel onrust zorgen. Tot slot is het extern positioneren van Woerden Wijzer vanuit de huidige situatie waarbij personeel in dienst is van de gemeente organisatorisch en financieel een complexe operatie die niet zonder (financiële) risico's is. Daarom is besloten dat gezien deze huidige context dit niet het juiste moment is om Woerden Wijzer buiten de gemeente te positioneren. Dit besluit is voor de komende coalitieperiode genomen met een evaluatiemoment na twee jaar waarbij de positionering wordt heroverwogen. Er is echter nog geen besluit genomen over de manier waarop samengewerkt gaat worden met zorgorganisaties en zorgprofessionals. Dat inwoners een hogere drempel kunnen ervaren doordat Woerden Wijzer binnen de gemeente is gepositioneerd is ons eveneens bekend. Daarom zullen wij bij de inrichting van het nieuwe Woerden Wijzer oog hebben voor het verschil in rollen en verantwoordelijkheden tussen de driehoek (cliënt, zorgaanbieder, gemeente) en deze rollen en verantwoordelijkheden duidelijk scheiden. Daarnaast gaan medewerkers (de casemanagers) meer in de wijken en dorpen werken en zullen wij in de communicatie mogelijke drempels die inwoners ervaren zoveel mogelijk wegnemen.

Vraag: Voor begeleiding dichtbij komen twee multidisciplinaire teams: een jeugd- en gezinteam en een sociaal team. Waarom is gekozen voor twee aparte teams? Het is goed denkbaar dat in bepaalde gezinnen een beroep op beide teams moet worden gedaan. Zou vanuit de gedachte één gezin, één plan, één aanspreekpunt zou samenvoeging van beide teams niet toepasselijker zijn?

Antwoord

Er blijft 1 Woerden Wijzer. Daarachter organiseren wij twee teams die nauw met elkaar samenwerken. Hiervoor is gekozen omdat de problematiek en werkwijze van beide teams erg kan verschillen, doordat er nou eenmaal hele andere vragen binnenkomen en er wordt gewerkt vanuit verschillende wetten. Dit vraagt een andere insteek van de twee teams. Er is geen strikte scheidslijn tussen beide teams, zij lopen in elkaar over (grijs gebied). Zeker als het gaat om bijvoorbeeld de jongeren van 16-27 jaar of gezinnen waarin problemen op meerdere levensgebieden spelen. Op dit moment bestaat de uitvoering nog uit zes clusters, die worden samengevoegd. Vanuit de gedachte een gezin, een plan, een regisseur wordt casuïstiek opgepakt. De regie bij gezinsproblematiek ligt dus altijd in 1 team.

Vraag: Inkoop. Vanuit efficiëntie en kwaliteitsbewaking is het toe te juichen dat er met minder aanbieders wordt samengewerkt, zeker wanneer er sprake is van minder complexe problematiek. Hoe wordt echter in dit kader omgegaan met kinderen met een specialistische zorgvraag. Voor bepaalde ernstige problematiek is specialistische zorg (jeugd GGZ) nodig die niet door alle aanbieders geboden wordt en waarvoor geldt dat ontoereikende behandeling leidt tot verergering van problemen en toegenomen kosten. Deelt het college deze mening? Op welke wijze wil het college tegemoet komen aan deze behoefte?

Antwoord:

Specialistische zorg wordt niet alleen regionaal, maar voor sommige behandelingen ook landelijk of bovenregionaal ingekocht. De uitspraak over het werken met minder aanbieders gaat dus niet zozeer over zorgaanbieders met zware en gespecialiseerde zorg. Daarnaast is het vanuit de Jeugdwet en de Wmo een verplichting om als gemeente keuzevrijheid te bieden. In onze nieuwe inkoop zal er dan ook voldoende keuzevrijheid zijn in hulpverleners, met daarbij aandacht voor diversiteit in aanbod, ook op het gebied van levensbeschouwelijke aard en culturele achtergrond. Dat wij met minder aanbieders intensiever gaan samenwerken betekent dus niet dat wij de keuzevrijheid en het aanbod aan specialistische zorg daarmee beperken. Tot slot is er ook door de mogelijkheden van een persoonsgebonden budget (pgb) altijd maximale keuzevrijheid mogelijk.

Vraag: Verschuiving van voorliggende voorzieningen van aanbodgericht naar vraaggericht. Verkenning van wat er nodig is in de dorpen en wijken, na herijking van subsidiebeleid meerjarige afspraken met subsidiepartners. Maatschappij is aan verandering onderhevig en behoeften van inwoners veranderen mee. Is de behoefteverkenning en herijking van het subsidiebeleid eenmalig of terugkerend en indien het laatste wat is hiervoor de frequentie en waarom is hiervoor gekozen?

Antwoord:

De inventarisatie van de wensen en behoeften van inwoners vindt jaarlijks plaats via de Staat van Woerden

en de wijkanalyses. Naast dat we tellen, willen we inwoners meer laten vertellen. We willen daarom storytelling toevoegen aan onze jaarlijkse cyclus om de inbreng van inwoners mee te nemen.

Op basis van die inventarisatie passen wij onze maatschappelijke opgaven aan, en gaan wij met onze maatschappelijke organisaties in gesprek over wat dit betekent voor hun aanbod. Vervolgens maken wij hierover nieuwe prestatieafspraken. We gaan dus wel meerjarige afspraken aan, maar blijven doorlopend met de partijen in gesprek over aanpassing van hun dienstverlening irt de wensen en behoeften van onze inwoners (contract en contact). Voor de jaarlijkse frequentie is gekozen, zodat aanpassing van onze maatschappelijke opgaven en daaruit volgende eventuele aanpassing van prestatieafspraken meegenomen kan worden in de P&C cyclus (programmabegroting) en jaarlijkse subsidiecyclus.

Vraag: Uitgangspunten participatie: integrale werkwijze waarbij inwoners zo veel mogelijk worden ondersteund zonder last te hebben van verschillende wettelijke kaders. Hierbij werken vele partijen samen, maar Ferm Werk wordt gezien als primaire partner. Waarom? Ferm Werk is juist bij de groep inwoners voor wie het niet vanzelfsprekend is dat zij op korte termijn een betaalde baan vinden in het verleden niet heel succesvol gebleken. Andere initiatieven zoals de Samenwerkingsunie en Individuele Plaatsing en Steuntrajecten door zorginstellingen zijn dit wel. Begeleiding naar vrijwilligerswerk is ook geen kerntaak van Ferm Werk, waarom de regie hiervoor niet bij het NIO of Welzijn Woerden?

Antwoord:

Ferm Werk is voor ons de partij waar inwoners die toeleiding naar werk nodig hebben ondersteuning krijgen. Zij voeren voor ons de Participatiewet uit. Binnen het coalitieakkoord is opgenomen dat Woerden Wijzer een grotere rol krijgt bij participatie omdat we kansen zien om samenwerking te verbeteren.

Als inwoners een beroep doen op Ferm Werk hebben zij een taak bij de uitkering, arbeidstoeleiding en sociale activering, waaronder vrijwilligerswerk. Voor een deel van de inwoners die een beroep doen op Ferm Werk is arbeidsparticipatie voorlopig nog niet mogelijk, vaak omdat er sprake is van problemen op meerdere leefgebieden. Voor deze groep cliënten staat ontwikkelen en meedoen centraal. We spreken hier ook wel van de categorie 3 en 4. Hiervoor is samenwerking met Woerden Wijzer en andere partners van belang.

Vraag: Positief dat de resultaten uit de Staat van Woerden en de wijkanalyses worden gebruikt om de prioriteiten vast te stellen op de thema's per wijk of dorpskern. Bij de uitwerking van de thema's blijkt dit behalve dat dit wordt benoemd nergens uit. Er wordt eerst een samenvatting van resultaten uit de wijkanalyse gepresenteerd, gevolgd door een plan voor de hele gemeente. Op welke manier wordt de wijkanalyse doorvertaald naar het plan van aanpak?

Antwoord:

De wijkanalyses zijn de basis voor het aanbrengen van wijk- en dorpsgerichte accenten op ons beleid. Wanneer bijvoorbeeld uit de wijkanalyse blijkt dat in een bepaalde wijk of dorp percentages zoals gezonde leefstijl, beroep op voorzieningen, eenzaamheid substantieel afwijken ten opzichte van het Woerdens gemiddelde dan kunnen wij interventies die wij hierop doen wijk- en dorpsgericht inzetten. Bijvoorbeeld: activiteiten gericht op voorkomen en verminderen van eenzaamheid concentreren in de wijken of dorpen waar dit meer voorkomt. Het klopt dat de resultaten in de MAG nog niet altijd zijn vertaald naar resultaten op wijk- en dorpsniveau. De resultaten die benoemd staan, zijn resultaten waar wij Woerdenbreed naar streven. In sommige wijken en dorpen hoeven we nauwelijks interventies te plegen om de resultaten te bereiken omdat de cijfers daar al 'goed' zijn, terwijl in andere wijken veel interventies nodig zijn om het Woerdens gemiddelde te bereiken. En soms zijn de verschillen per wijk of dorp ook niet zo groot dat er per wijk of dorp een andere aanpak nodig is. Bij onze aanpak zullen wij dus wel degelijk per wijk of dorp rekening houden met de verschillen in prioriteiten die er per wijk of dorp zijn. Dit krijgt bijvoorbeeld heel concreet vorm bij realisatie van de huizen van woerden: programmering vindt plaats door lokale programmeraden die datgene programmeren waar op die locatie behoefte en vraag naar is, gebaseerd op de wijkanalyses.

Vraag: De jeugd GGZ vormt een aanzienlijke kostenpost binnen de zorg en ondersteuning voor kinderen en gezinnen. We weten weinig over de kwaliteit van de hulp en de problematiek van de jongeren die van deze hulpverlening gebruik maken. Toch bestaat de verwachting dat deze kosten in de komende periode flink zullen worden teruggedrongen. Waarop is deze aanname gebaseerd. En hoe zeker is dit als je eigenlijk

nauwelijks informatie hebt over de legitimiteit van de geboden hulp?

Hierin zijn twee dingen relevant:

1. De jeugdconsulenten van WoerdenWijzer verwijzen door, maar monitoren de ingezette hulp niet op kwaliteit omdat dit niet in de huidige werkwijze zit. Vanaf 2020 volgen we de jeugdigen/gezinnen veel meer en krijgen we dus meer zicht op de kwaliteit van hulp in de GGZ.
2. Nog steeds gaat meer dan de helft van de verwijzingen via de huisarts. De huisarts monitort helemaal niet op de effectiviteit van de ingezette hulp en verwijst bovendien relatief snel door, terwijl wellicht andere interventies veel meer passend zijn. Hiervoor wordt de POH GGZ jeugd ingezet.

We krijgen de laatste maanden van verschillende partijen terug dat er veel sociaal-emotionele problematiek speelt bij pubers. Hiervoor wordt nu vaak doorverwezen naar de GGZ en wanneer dit het meest passend is moet dit ook zeker gedaan worden, maar hiervoor zijn ook andere oplossingen die waarschijnlijk beter passend zijn. Zeker ook omdat deze problematiek niet alleen te maken heeft met de jeugdige zelf, maar ook met het systeem waar hij in zit (voornamelijk het gezin). Dat los je niet op met een GGZ-traject, daar zijn andere interventies voor nodig.

Antwoord uit technische vragen PW m.b.t. de POH jGGZ:

Wij verwachten dat de inzet van de POH jGGZ de kosten verlaagt. Dit is een relatief nieuwe maatregel. Door in te zetten op een praktijkondersteuner bij de huisartsenpraktijken krijgen wij meer grip op de doorverwijzingen en kunnen jongeren en hun ouders vaak direct worden geholpen.

De POH JGGZ is een relatief nieuwe maatregel die ook nog niet bij alle huisartsenpraktijken is gerealiseerd. De inzet is om deze werkwijze uit te breiden naar meer huisartsenpraktijken. Door de inzet van de POH JGGZ kunnen wij een nauwere samenwerking met de huisartsen realiseren.

Veel huisartsen zeggen eerlijk over te weinig kennis te beschikken van de jeugd GGZ. Bovendien ervaren ze te weinig tijd tijdens een spreekuur om een goede diagnose te stellen. In de praktijk verwijzen huisartsen daarom standaard naar een voor hen bekende aanbieder. Wat er verandert is dat de POH jGGZ deskundig is op het vakgebied en de huisarts ondersteunt bij het verwijzen van de cliënt. In een enkel geval kan de POH jGGZ bij een lichte ondersteuningsvraag zelf direct ondersteunen. Uit onderzoek blijkt dat het resulteert in kortere, lichtere en goedkopere zorgvormen. De cliënt wordt meteen geholpen, of start meteen de juiste behandeling.

Daarnaast is nieuw dat de POH JGGZ bij de nieuwe opzet met een Jeugd en Gezinsteam nauwer kan gaan samenwerken met dit team en jeugdigen waar nodig actief door verwijst naar het Jeugd en Gezinsteam.

Vraag: Veiligheid. We streven ernaar dat we in 2020 betrokken zijn bij alle zaken die bij Samen Veilig Midden Nederland (Save) binnenkomen. Nu is dat nog nauwelijks het geval. Waarom niet? Wat is er voor nodig om dit doel te bereiken?

Antwoord

Dit is een consequentie voor de keuze voor het huidige 'regiemodel' van WoerdenWijzer. In dit model is er specifiek voor gekozen WoerdenWijzer te positioneren als integrale toegang, en hierin geen casemanagement, bemiddeling en 'warm contact' te beleggen. Door de nieuwe werkwijze waarbij we inzetten op casemanagement kunnen wij wel betere samenwerkingsafspraken maken en verwachten wij dat we bij alle zaken betrokken zijn die bij SAVE binnenkomen.

Daarnaast is WoerdenWijzer, zoals veel meer lokale teams, er alleen voor zaken die spelen binnen het vrijwillig kader van hulpverlening. Bij zaken waarbij drang of dwang speelt, heeft het lokale team geen verantwoordelijkheden meer. We zijn echter nog steeds eindverantwoordelijk voor de ingezette hulp (wij kopen immers de hulp van Save in). Door betrokken te zijn bij alle casuïstiek, ook als het lokale team daar niet direct een verantwoordelijkheid in heeft, krijgen we veel meer zicht op de keuzes die gemaakt worden bij Save.

Vraag: Een aantal van de punten uit het plan van aanpak bij het thema Groei, ontwikkeling en leren lijkt totaal niet voort te komen uit de daarvoor gepresenteerde analyse, zoals het voortzetten van programma's gericht op echtscheiding, combinatiefunctionarissen meer inzetten voor cultuur, ervaring opdoen met speltherapie. Hoe verhoudt dit zich tot het voornemen om in plaats van aanbodgericht, vraaggericht te gaan

werken?

Antwoord

De opgave bij het thema Groei, Ontwikkeling en Leren is erg groot en breed en er is nog niet altijd voldoende cijfermatige onderbouwing van de signalen die we krijgen vanuit andere organisaties. Dat maakt dat de opgave soms nog niet helemaal logisch lijkt te zijn, terwijl de logica er zeker wel is. Alle interventies die we willen inzetten, zijn niet opgenomen omdat wij als gemeente dat graag willen maar omdat er signalen komen van inwoners, organisaties of uitvoerders dat er veel behoefte aan is. We werken doorlopend aan een betere analyse en dus onderbouwing van onze inzet en maken daar ook zeker stappen in. We verwachten dat de doelenboom van 2020 weer veel beter zal aansluiten bij de maatschappelijke opgaven waar we naartoe werken.

Vraag: Als een van de punten bij het plan van aanpak bij het thema Groei, ontwikkeling en leren staat genoemd dat we nieuwe manieren van kwantitatief en kwalitatief onderzoek gaan ontwikkelen. Waar komt dit opeens vandaan? De gemeente Woerden is geen onderzoeksinstituut gericht op het ontwikkelen van nieuwe onderzoekstechnieken. Er zijn voldoende organisaties die dit als specialisme hebben en geschikte methodieken kunnen aanreiken.

Antwoord

De gemeente is inderdaad geen onderzoeksbureau. Maar, om ons beleid effectief uit te voeren, heeft de gemeente wel onderzoeksgegevens nodig. We hebben data nodig om te weten hoe de vlag er nu bij hangt (nulmeting), maar ook om te bepalen wat we willen bereiken. Met die werkwijze zijn we op initiatief van uw raad voortvarend aan de slag gegaan. Zie ook De Staat van Woerden. Het kan echter nog beter en daar streven we ook naar. We willen beter kunnen formuleren wat we moeten weten en willen dit dan vervolgens ook consequent meten.

Progressief Woerden

Vraag: Had in 3 fases moeten zijn:

- Vaststellen uitgangspunten en opgaven waar de nadruk op ligt zoals geformuleerd in de bijlagen
- Deze MAG
- Het uitvoeringsplan

Echt teleurgesteld in de manier waarop de raad is betrokken

Ook gehoord dat tegen maatschappelijk partners en inwoners is gezegd: haast door raad. Hoe heeft het kunnen gebeuren dat dit zo heeft gelopen, en hoe denkt de wethouder hier in retrospectief over?

Antwoord:

Vraag is beantwoord tijdens de beeldvormende sessie.

Vraag: De invulling van het begrip casemanagement is discutabel. We zien dat casemanagers verantwoordelijk zijn voor effectiviteit voor de vraag van de inwoner, maar tegelijk is 'de gemeente' verantwoordelijk voor de efficiëntie. Deze twee kunnen elkaar tegenspreken. Wie is in deze dan 'de gemeente'? Komt de casemanager niet in de knel met z'n onafhankelijke positie? We lezen dat de casemanager moet zorgen voor 'ondersteuning dichtbij'. Maar wat maakt de rol van de casemanager nou meer dichtbij dan voorheen? Zijn er bijvoorbeeld wijken verdeeld als aandachtsgebieden? Gaan casemanagers nu sneller het gemeentehuis uit en naar de mensen toe? Dat zouden wij in ieder geval toejuichen. We kennen een aantal schrijnende casussen waarbij inwoners met flinke problemen onvoldoende dichtbij gehoord zijn. Een ander uitgangspunt is integraal werken: het hele leven van de inwoner en zijn omgeving staat centraal. Maar we zien toch meerdere rollen vanuit de gemeente naar de inwoner toe. Er zijn splitsingen in jeugd- en volwassenenteams in Woerden Wijzer. En kunt u ons vertellen wat er gebeurt met de functie van sociaal makelaars?

Antwoord:

Juist om ervoor te zorgen dat de functie en taken van de casemanager niet door elkaar gaan lopen met het daadwerkelijk bieden van hulpverlening hebben wij die twee rollen uit elkaar gehaald. Bij de implementatie

zullen wij er daarnaast voor zorgen dat de rollen en verantwoordelijkheden van de verschillende betrokken partijen (cliënt-gemeente-zorgaanbieder) duidelijk belegd zijn. De rol van de gemeente is daarbij die van opdrachtgever en regievoerder op het gehele proces, en er zorg voor dragen dat zorgprofessionals hun taak als zorgverlener goed uitvoeren en hen hier zondig op aanspreken. De rol van de casemanager is meer dichtbij dan voorheen omdat het ten eerste een nieuwe rol is die nog niet bij WoerdenWijzer was belegd. Hier hoort ook bij dat de casemanagers waar nodig letterlijk dichtbij werken: in de wijk en bijvoorbeeld op school. Ons uitgangspunt bij de werkwijze is een gezin, een plan, een regisseur. Dat betekent dat een gezin altijd vanuit 1 team geholpen wordt. Tot slot de sociaal makelaars: zij maken integraal onderdeel uit van de nieuwe werkwijze en worden ingezet als 'procesregisseur': zij zetten zich in voor de meer complexe casuïstiek. Voor inwoners is het verschil tussen een casus- of procesregisseur niet relevant: zij krijgen gewoon een casemanager. Het onderscheid helpt de gemeente om aan de achterkant de werkvoorraad in te schatten en te verdelen, maar het is niet de bedoeling dat inwoners dit merken.

Vraag: Sommige inwoners hebben ook als ze geen actuele ondersteuningsvragen hebben, baat bij een 'vinger aan de pols-contact'. Dat hoeft niet altijd professioneel te zijn. Denk aan iemand met psychische kwetsbaarheid, die op dat moment geen behandeling nodig heeft en zijn leven als hij zich goed voelt zelfstandig vorm kan geven. Hoe geven we dat vorm?

Antwoord:

Het is een expliciet onderdeel van de taken van de casemanager om 'warm' contact te onderhouden met inwoners en vinger aan de pols te houden. Daarnaast hebben ook de lokale netwerken en de buurtverbinder in de wijken en dorpen hierin een belangrijke (signalerende) taak. Wanneer dit passend is bij de vraag van de inwoner, kunnen we natuurlijk ook een NIO-organisatie inzetten voor bijvoorbeeld het zoeken naar een maatje.

Vraag: Ook vragen we ons af of ervaringsdeskundigheid ook een rol gaat spelen in casemanagement of het sociaal team.

Antwoord:

De casemanager wordt het vaste aanspreekpunt van Woerden Wijzer voor de inwoners. De casemanager verricht de toegangstaken namens de gemeente en monitort en evalueert het vervolg. Daarin speelt begeleiding door een ervaringsdeskundige geen rol. We regelen dat wel op een aantal andere manieren. Ten eerste kan iedere inwoner zich laten bijstaan door een onafhankelijke regieondersteuner. Zij maken onder meer gebruik van ervaringsdeskundigen. Daarnaast kunnen ervaringsdeskundigen worden ingezet als begeleider of naast de begeleiding. Dit kan zowel van voorliggende voorzieningen als maatwerkvoorzieningen in ZiN en PGB. Daarnaast werkt Kwadraad ook steeds meer met ervaringsdeskundigen, waar naar door wordt verwezen als dit past binnen de vraag van de inwoner. Binnen WoerdenWijzer werken we op dit moment met twee ervaringsdeskundige statushouders

Vraag: Hoewel we het voordeel van het verminderen van het aantal aanbieders zien, zijn we wel bezorgd over het nieuwe inkoopbeleid vs de eigen regie. De verlaging van het informeel PGB verergert dat nog. Vraag: is er nog voldoende keuzemogelijkheid voor inwoners met specifieke zorgvragen (denk aan identiteit, cultuur) om de zorg te krijgen die aansluit op eigen leefwereld en wensen. Stel je bent statushouder met bijzonder verhaal en daarmee bijzondere problematiek, kan je nog terecht bij specialistische bijzondere hulp. Stel je bent transgender en je omgeving komt daarmee in de knel, kunnen zij ergens terecht?

Antwoord:

Dat wij met minder aanbieders intensiever willen gaan samenwerken, betekent niet dat we daarmee ook de keuzevrijheid voor de cliënten gaan inperken. De keuze voor het model van aanbesteden is in samenwerking met de regio nog niet bepaald. Wel hebben wij aangegeven dat we met de aanbieders met het grootste aantal cliënten intensiever willen gaan samenwerken. Dit altijd binnen het wettelijke kader dat cliënten keuzevrijheid geboden moet worden en dat we maatwerk moeten bieden in elke hulpvraag.

Vraag: We begrijpen op zich de herijking van de subsidies in het voorliggend veld, en zijn er gelukkig mee dat er een opdracht ligt bij het voorliggend veld om aan te sluiten bij deze maatschappelijke agenda. Tegelijkertijd gaat het grotendeels om vrijwilligerswerk. Vrijwilligers hebben natuurlijk een grotere autonomie

in het kiezen waar ze op inzetten, en dit mag soms best wat langs de rand van het beleid zijn. Is de wethouder het hiermee eens? Daarnaast zouden wij wat meer duidelijkheid willen krijgen over de positie, rollen en meerwaardes van de gremia 'het NIO' en 'Hart voor Woerden'.

Antwoord:

Wij zijn het hier in principe mee eens, echter zullen wij onze financiële middelen (subsidies) wel met name daar inzetten waar de grootste maatschappelijke opgaven liggen. Het NIO is een samenwerkingsverband van alle informele organisaties in Woerden. Deze organisaties werken veelal met vrijwilligers. Hart voor Woerden ondersteunt dit informele netwerk collectief en stimuleert samenwerking. Voorbeelden van die ondersteuning zijn vrijwilligerswaardering en opleiding (vrijwilligersacademie), en het gezamenlijk thematisch oppakken van vraagstukken zoals eenzaamheid. Daarnaast biedt Hart voor Woerden zelf ook een aantal vrijwilligersdiensten en voorliggende voorzieningen zoals Graag Gedaan, Bij Rembrandt, Fief en Op de Koffie.

Vraag: Erg enthousiast over huizen in de wijk. Eén vraag, en één opmerking: hoe verhoudt het aanstellen van een projectleider voor de huizen van de wijk zich tot het uitgangspunt dat inwoners het initiatief hebben voor het vormgeven van het sociaal werken in de wijk?

En als tip in het kader van inclusie: als je wilt werken aan meer sociale samenhang in wijken, richt je pijlen dan niet alleen op zorg en welzijn, maar probeer ook samen te werken met bijvoorbeeld ondernemers. Een pinautomaat in een huis van de wijk zorgt er bijvoorbeeld voor dat iedereen wel eens binnenkomt, en het een plek zonder stigma wordt of blijft.

Daarnaast: we merken in de samenleving een toenemende segregatie, vooral tussen mensen met een migratieachtergrond en autochtone Nederlanders. Wat ons betreft is het sociaal werken in de wijk een kans om bruggen te slaan en maatschappelijke kloven te dichten. Is de wethouder het met ons eens dat dit thema extra aandacht verdient bij het vormgeven van het sociaal werken in de wijk? Zetten we in het kader van inclusie ook in op het bereiken van álle inwoners en doen we daarbij extra moeite om juist ook de mensen met een migratieachtergrond te betrekken?

Antwoord: De projectleider voor de huizen van Woerden stuurt een team van buurtverbinders aan. Deze buurtverbinders zijn sociaal professionals die als taak hebben om inwonersinitiatieven op gang te brengen (niet om ze te verzinnen en initiëren) en om verbindingen te leggen waar mogelijk en nodig. Wij erkennen uw analyse dat het sociaal werken in de wijk een kans is om bruggen te slaan en maatschappelijke kloven te dichten, ook tussen autochtone Nederlanders en mensen met een migratieachtergrond. De Huizen van Woerden moeten een fijne en leuke plek worden voor iedereen. De huizen krijgen alleen het gewenste maatschappelijke effect als het er echt gezellig is en waar voor allerlei verschillende doelgroepen iets te halen is in bijvoorbeeld activiteiten. Als het wenselijk is, kun je er ook terecht voor zorg en ondersteuning. Er komt echter geen zorgloket. Datzelfde geldt voor statushouders: ook deze groep inwoners van Woerden is van harte welkom in de huizen van Woerden en wij hebben hier actief aandacht voor bij de ontwikkeling van het concept voor de huizen van Woerden. We gaan als gemeente niet actief zelf initiatieven verzinnen en initiëren, maar juichen het toe als er initiatieven ontstaan voor en door bijvoorbeeld statushouders.

Vraag: Algemeen: er zijn al opgaveteams aan de gang, die ieder een thema aanpakken. Vanuit opgavegericht werken zouden er dan ook één of meer maatschappelijke opgaven geformuleerd moeten zijn, die door de raad zijn vastgesteld. Dat zie ik niet terug. Wat willen we op deze thema's meer, minder, beter? Oftewel, wat is het overkoepelende doel op ieder thema?

Antwoord: De maatschappelijke opgaven op de thema's worden jaarlijks door de raad vastgesteld in de Programmabegroting. Deze maatschappelijke opgaven zijn ook in de maatschappelijke agenda opgenomen. Deze (overkoepelende en abstracte) maatschappelijke opgaven worden concreet door (zowel in de MAG als in de Programmabegroting) effecten, resultaten en inspanningen op te nemen.

Vraag: Gezondheid en bewegen: Dit thema richt zich alleen op sporten, bewegen en alcohol en drugs. Terwijl in de bijlage de brede benadering staat: het model van positieve gezondheid, wat we omarmen. Wat is de waarde van het model van positieve gezondheid in de maatschappelijke agenda? In dit kader zouden wij ook, net als de participatieraad, extra aandacht willen voor mentale gezondheid van oudere inwoners. We weten allemaal dat de vergrijzing er mede voor zorgt dat het aantal inwoners met dementie toeneemt. Tegelijkertijd blijven oudere mensen langer zelfstandig thuis wonen. We willen aandacht voor huisvesting,

begeleiding, respijtzorg en het signaleren van beginnende dementie. Ook voor eenzaamheid.

Antwoord: Wij zien gezondheid inderdaad breder dan sporten, bewegen en alcohol en drugs. Daarnaast is gezondheid geen doel maar een middel om andere doelen te kunnen bereiken zoals meer zelfredzaamheid, meer regie, meedoen, en sociaal actief zijn. Voor het bereiken van een positieve gezondheid zetten we daarom in op een pallet aan maatregelen, via de andere thema's van de MAG zoals het bevorderen van sociale relaties en geestelijke gezondheid (maatschappelijke ondersteuning en betrokkenheid), leefomgeving (wonen) en eigenwaarde (werk en inkomen). Specifiek met betrekking tot de knelpunten die u benoemd voor de mentale gezondheid van oudere inwoners starten wij met 'Ouderen Langer Thuis' (naar aanleiding van het landelijke actieprogramma Langer Thuis). Daarin is aandacht voor de hierboven vermelde thema's. Daar gaat de gemeente echter niet alleen over. Voor goede resultaten zijn we erg afhankelijk van de medewerking van ketenpartners zoals verpleegtehuizen, thuiszorg, dementieconsulenten, de zorgverzekeraars, huisartsen en nog veel meer. Daarom zet het programma in op samenwerking met de ketenpartners. We beginnen nu de eerste oriënterende gesprekken. De opstartkosten deelt de gemeente met de zorgverzekeraar. We verwachten u meer informatie te kunnen verschaffen in de Programmabegroting 2020.

Vraag: Groei, Ontwikkeling en Leren. Hierbij zien we een positieve insteek op preventie, waar het gaat om het voorkomen van problemen. Maar we missen aandacht, ook in preventieve zin, bij jeugd die wel (enigszins) problemen heeft. Bijvoorbeeld bij schooluitval, thuiszitters of jeugdigen die op een wachtlijst staan voor hulp. Daarbij is het voorkomen van escalatie, óók preventie. Wat ons betreft moeten we ervoor zorgen dat er met deze kinderen, jongeren en hun gezinnen vooral in een open contact gestaan moet blijven worden. Zij hebben diepere steun nodig dan het jeugdwerk kan bieden. Heeft het college dit ook in zicht? En wat is de inzet daarop?

Antwoord:

In onze beleving zetten wij als gemeente daar juist op in. Naast de gebruikelijke partners (GGD, maatschappelijke werk, jongerenwerk en veel meer) zetten wij in op de samenwerking met de scholen. We zetten de onderwijs-zorgarrangementen voort en daarnaast zetten wij met de ontwikkeling van het casemanagement in op de samenwerking met scholen. Iedere school krijgt een vast aanspreekpunt (casemanager) om de samenwerking en preventieve werking te verbeteren. Ook voeren we bijvoorbeeld de notitie 'van thuiszitten naar schoolgaan' uit. En zo zijn er nog veel meer interventies die juist specifiek gericht zijn op deze (zeer diverse) groep jongeren.

Vraag: Participatie. We kunnen ons goed vinden in de maatschappelijke agenda op het gebied van participatie. We zijn wel heel benieuwd hoe Ferm Wijzer er uit gaat zien en verwachten hier een verdere uitwerking over te krijgen in een Rib of raadsvoorstel. De door UW ouderplatform aangedragen zorgen over mensen met lage inkomens ondersteunen we, en willen we onder de aandacht brengen. Hoe actief zijn we met het gekantelde armoedebeleid? Antwoord: Het gekantelde armoedebeleid krijgt gelijktijdig met de ontwikkeling van het casemanagement vorm. Het budget hiervoor is door de raad beschikbaar gesteld. Vanaf dit jaar starten wij met het trainen van casemanagers en andere medewerkers in motiverende gespreksvoering.

Vraag: Participatieproces. Tot slot is ons speerpunt dat inwoners wordt betrokken bij beleid. Er ligt een advies van de participatieraad. Daarin wordt ook aangedrongen op een goed implementatieplan samen met betrokkenen. Daar zou ik op doorvragen: hoe gaat het college die organiseren? Wat betreft inclusie vind ik het weer bijzonder dat de stuurgroep "iedereen doet mee" niet is bevraagd op deze agenda. Ik zou vragen waarom niet en hoe "iedereen doet mee" goed wordt meegenomen in de verdere implementatie. Want ik lees weinig over bijzondere groepen in de maatschappelijke agenda.

Antwoord: De voorliggende MAG is afgestemd met diverse stakeholders, waaronder het project Inclusie (waarvan alle opmerkingen zijn verwerkt). Wij geven hiermee als gemeente aan dat wij de betrokkenheid van stakeholders erg belangrijk vinden en meenemen in de verdere uitvoering.

CU/SGP

Vraag: hoe gaat het omdenken vorm krijgen, hoe gaan we echt meer maatwerk bieden aan inwoners?

Antwoord:

De gemeente zet hierop in door inwoners beter en nog meer op maat te begeleiden (casemanagement),

intensiever met zorgaanbieders samen te werken en zorg dichterbij te organiseren: als mensen dat willen komen we naar hun eigen wijk.

Vraag: Hoe ver voeren we gebiedsgericht werken door? Wat als bv mensen gaan verhuizen?

Antwoord:

Inwoners mogen zelf invullen hoe ze geholpen willen worden. Na een verhuizing (binnen de gemeente) mogen ze naar hun vaste vertrouwde plek blijven komen, maar zijn ze natuurlijk ook welkom op een andere locatie. Ze behouden in principe dezelfde casemanager, behalve als ze dat zelf niet willen.

Vraag: Wat verstaan we onder zinvolle en betekenisvolle dagbesteding?

Antwoord:

Het gaat erom dat de inwoner het als zinvol ervaart en dat het bijdraagt aan het activeren van iemand, zodat hij/zij weer meedoet in de samenleving.

Vraag: Hoe krijgen we mensen echt in de huizen van woerden?

Antwoord:

Door ervoor te zorgen dat het er echt gezellig is en dat er een breed en divers aanbod aan activiteiten is. Dat betekent dat er geen stempel van de gemeente op moet liggen. Daarnaast is het geen zorgloket. De Huizen van zijn voor iedereen en vooral van en door de inwoners die het huis gebruiken en de activiteiten organiseren. Daarnaast krijgen we mensen echt in de huizen van...doordat we ervoor zorgen dat datgene wat gebeurt in de huizen van aansluit bij de behoeften, omdat er mond op mond reclame komt, omdat we extra inzetten op pr voor de huizen van en omdat de buurtverbinder juist in de wijk is en zo een schakel tussen buiten en binnen is. Daarnaast verbindt de buurtverbinder ook de organisaties in de wijk met het Huis, zo komt er ook loop. Tot slot willen we in ieder huis een laagdrempelige voorziening die uitnodigt tot ontmoeting en zorgt voor 'loop' zoals een bibliotheek of buurtkeuken.

Vraag: Hoe krijgt de omwenteling bij organisaties vorm? We vragen veel van ze?

Antwoord:

De omwenteling krijgt vorm doordat we daar 1) van tevoren samen over nadenken, 2) samen afspraken over maken en 3) samen de voortgang op monitoren en bijsturen.

Vraag: Wat doen we met mensen die geen geld hebben om te gaan sporten? Ook als het volwassenen zijn?

Antwoord: Het is ons uitgangspunt dat onze inwoners zelf verantwoordelijk zijn voor hun eigen beweging. We willen als gemeente echter wel helpen. Veel vormen van beweging zijn natuurlijk gratis: wandelen, hardlopen, fietsen enzovoort. Daarnaast helpt de gemeente door vele andere vormen van sport te subsidiëren. Ook is er de declaratieregeling voor inwoners met een laag inkomen bij Ferm Werk.

Vraag: Verschillen de huizen van Woerden? En hoe kunnen we het voor iedereen openstellen?

Antwoord: ja, de huizen gaan verschillen. Ze sluiten aan op de behoefte van de wijk of het dorp. We stellen ze voor iedereen open

Sterk Woerden

Vraag: Algemeen: goede behouden, maar verbeteren wat nodig is? Wat is dat? Hoe gaan we het meten?

Antwoord:

Twee voorbeelden:

- Het goede wat we bijvoorbeeld willen behouden zijn de (goede) scores van de cliëntervaringen van onze inwoners over medewerkers en hulp van Woerden Wijzer. Dat meten we jaarlijks in het cliëntervaringsonderzoek.
- Wat we willen verbeteren is dat inwoners niet zo lang in zorg zitten als dat niet nodig is. Dat meten we door de zorguitstroom bij te houden.

Vraag: Casemanagers: is dat bestaand personeel? Of is het nieuw personeel?

Antwoord:

De casemanagers zijn bestaand personeel dat meer en andere taken krijgt, daarnaast voegen we waar nodig capaciteit toe aan de teams om deze extra taken uit te kunnen voeren.

Vraag: Mantelzorgers: wordt niet of nauwelijks genoemd. Wat kunnen we hieraan doen?

Antwoord

De inzet van mantelzorgondersteuning is juist één van de verbeteringen in het casemanagement. De mantelzorgondersteuners gaan direct samenwerken met de casemanagers. Daardoor kunnen inwoners direct worden geholpen met hun mantelzorgondersteuningsvraag.

Vraag: Alle resultaten: wie is de facilitator tussen alle organisaties: buurtverbinder in Sociaal Team?

Antwoord:

Dat ligt er een beetje aan wat wordt bedoeld. In de wijken wordt de buurtverbinder inderdaad erg belangrijk voor het aan elkaar koppelen van inwoners, activiteiten aanbod en professionals. Als het echter gaat om hulp en ondersteuning aan inwoners/cliënten, dan is het de casemanager die ondersteunt op de regie tussen de organisaties. De buurtverbinder komt niet IN het sociaal team, maar is wel nauw verbonden met het sociaal team zodat er gemakkelijk visa versa verbindingen tussen individuele vragen en collectief aanbod gelegd kan worden. Dit zorgt ervoor dat de nodige hulp dichtbij de inwoner te vinden is (want de buurtverbinder wijst door naar sociaal team) als ook dat er snel afgeschaald kan worden (want het sociaal team kan via de buurtverbinder en welzijnscoach verwijzen naar collectief aanbod).

Vraag: Implementatieplan is er nog niet, hoe gaat implementatie vorm krijgen?

Antwoord:

Welk implementatieplan? Ieder project in de MAG krijgt uitvoering. Voor de invoering van het casemanagement wordt momenteel een concept (implementatieplan) ontwikkeld om inwoners zo snel mogelijk beter te ondersteunen.

Vraag: Respijtzorg: veel meer nodig.

Antwoord:

Nemen we mee in de inkoopkaders. Het is nu overigens ook ingekocht, maar er wordt inderdaad relatief weinig gebruik van gemaakt.

Vraag: Huizen van Woerden. Zijn dat de bestaande buurthuizen?

Antwoord:

Een belangrijk principe is aansluiten bij daar waar de energie in de samenleving zit. De locaties waar we nu aan de slag gaan zijn bestaande locaties waar die energie aanwezig is. Mogelijk zijn er in de toekomst andere of nieuwe locaties denkbaar. Het mogen ook meerdere huizen per wijk zijn.

Vraag: Alcoholgebruik: p 22: er wordt veel geprobeerd, maar hoe pakken we het feitelijk aan? Levert data verzamelen ook wat op? Lost het iets op?

Antwoord:

De aanpak staat uitgeschreven in de Programmabegroting en de MAG. Het verzamelen van data lost uit zichzelf niets op, maar wat het oplevert is dat het inzichtelijk maakt of het resultaat wordt gehaald. Het omgekeerde zouden wij afraden (ergens een aanpak opzetten zonder te meten of je het resultaat haalt).

CDA

Vraag: Waar gaan wij nu over en waar gaan we niet over? Hoe zorgen we er nu voor dat we hier echt samen in optrekken? Wat is de koppeling van alles wat hier op papier staat en de uitvoering? Zijn we hier klaar voor? Kunnen we het waarmaken?

Antwoord

Vragen besproken tijdens de politieke avond en komen terug in de commissie.

Lijst van der Does

Vraag: Huizen van Woerden: wat bedoelen we ermee? Iedereen moet elkaar kunnen ontmoeten.

Antwoord:

Daar zetten we zeker op in!

Vraag: Hoe gaan we om met bureaucratie die er in de praktijk nog steeds is, ook doordat inwoners vanuit verschillende wetten ondersteuning krijgen.

Antwoord:

Het is de bedoeling dat inwoners zoveel mogelijk hetzelfde vaste aanspreekpunt krijgen (casemanagement). We zijn echter wel realistisch en onderkennen dat dit ingewikkeld blijft als inwoners te maken hebben met meerdere wetten en verschillende organisaties. De casemanager in de nieuwe opzet zal nauwer betrokken zijn bij de hulpvraag van de inwoner dan in de huidige situatie het geval is. In sommige situaties kan dit al een oplossing bieden.

Vraag: Huizen van woerden: komt er in elke wijk of dorp een ontmoetingsplek?

Antwoord:

We beginnen in Harmelen, de Plint en de Meulmansweg (bibliotheek).. We sluiten aan bij de beweging in de wijken en dorpen. Het is de bedoeling om daarna meer locaties te openen. Onder andere in Zegveld, Kamerik en Molenvliet

D66

Vraag: Veel vragen over hoe. Fijn dat feiten als basis worden gebruikt (datagestuurd). Tellen en vertellen goede keuze. We hebben ook een begroting. Geef aan wat maatschappelijke effecten zijn. Wat is de relatie tussen de begroting en MAG?

Antwoord:

De begroting richt zich op de vertaling van opgaven naar effecten, resultaten en inspanningen. Bovendien staan de euro's erbij. In de MAG staan de beleidskaders en geven de prioriteiten en thema's weer wat de agenda is waaraan wij werken.

Vraag: Effectiviteit is casemanager. Efficiency is gemeente. Wat is effectiviteit?

Antwoord:

De mate waarin voorziening bijdragen aan de realisatie van de (door de inwoner) gestelde doelen.

Vraag: Er wordt veel gevraagd van de organisatie. Bestuursopdracht: is er een verband tussen de bestuursopdracht en deze inhoudelijke opdracht in de MAG?

Antwoord:

Nee. De intensieve werkwijze (casemanagement) kan mogelijk wel op gespannen voet staan met eventuele bezuinigingen op het personeel.

Vraag: Participatie: participeren overeenkomstig hun eigen ambitie. Wat als ambitie er niet is?

Antwoord

Is beantwoord door wethouder Becht.

Vraag: Durf los te laten. Wat vraagt dit van de gemeenteraad?

Antwoord:

Het vraagt van de gemeente dat we resultaten consequent monitoren. Dat betekent dat het college bijstuurt als er maatregelen nodig zijn en dat de raad het college hierop controleert.

IB

Vraag: Speciaal onderwijs: leerlingenvervoer teveel door te grote afstanden. Zou college een businesscase kunnen opstellen? Hoeveel uren brengen ze door in die busjes? En wat betekent het als ze niet zo lang in de busjes hoeven te zitten? Maar gaat vooral om de kwaliteit van leven.

Antwoord:

Deze vraag is tijdens de politieke avond reeds beantwoord. Aanvullend daarop constateren wij ook dat er in de regio druk is op scholen in het speciaal onderwijs. Daarom zijn wij vanuit het project inclusie met de

routekaart in gesprek met het onderwijs hoe wij ervoor kunnen zorgen dat iedereen mee kan doen. We werken samen aan inclusief onderwijs.

Bijlagen: